

متن پرسش

سلام: در پاسخ به جواب سوال ۱۹۷۷۷ باید عرض کنم که: ۱. اکثریت فقهای شیعه، ولایت مطلقه را برای فقیه قبول ندارند. و این هم دلیلش روشن است چون احادیثی که در این موضوع آمده بیشتر حمل بر قضاوت شده است نه حکومتی که ما در فارسی می گوئیم. شما و هر خواننده صاحب عقلی که قوی ترین سند روایی ولایت مطلقه فقیه یعنی مقبوله عمر بن حنظله و مشهوره ابی خدیجه را بخواند اصلا برداشت اینکه فقیه حاکم و فرمانروا باشد نمی کند و بیشتر اینگونه می فهمد که منظور امام معصوم (ع) در احادیث فوق الذکر این است که فقیه، قاضی باشد نه فرمانروا و امیر. کما اینکه عرض شد اکثر فقهاء هم استنباطشان همین است. و لفظ «حکومت» و حاکم در عربی بیشتر (اگر همیشه اینگونه نباشد) به معنی «قضاوت کردن» و «قاضی» است و آن «امارت» است که معنای فرمانروایی می دهد. لذا در زبان عربی به شخص قاضی می گویند حاکم و به شخص فرمانروا می گویند سلطان یا امیر و حاکم منطقه هم می گویند والی. لذا هیچ کجا در احادیث ائمه نفرموده اند که فقیه باید امیر یا سلطان یا حتی والی باشد. اگر سراغ دارید به ما هم بگوئید. بله لفظ خلیفه را به کار برده اند و آن هم خودشان توضیح داده اند و جمله را مقید کرده اند که علما، خلیفه و وارث انبیاء هستند در نشر معارف الهی و احادیث و سنت معصومین (ع). در پایان توجه شما به مذاکره و مناظره مرحوم میرزای نائینی با آخوند خراسانی دو تن از علمای بزرگ شیعه جلب می کنم که در آنجا حدود ۲۰ مورد آخوند خراسانی دلیل می آورد که چرا فقیه نباید حاکم جامعه شود و چقدر هم منطقی است این دلایل و انگار آخوند خراسانی در نظام جمهوری اسلامی مدت ها زندگی کرده و به این نتیجه ها رسیده. حتما بخوانید.

<http://akhund.blog.ir/tag/%D9%85%D9%86%D8%A7%D8%B8%D8%B1%D9%87%20%D9%85%D8%B1%D8%AD%D9%88%D9%85%20%D9%85%DB%8C%D8%B1%D8%B2%D8%A7%20%D9%86%D8%A7%D8%A6%DB%8C%D9%86%DB%8C%20%D8%A8%D8%A7%20%D8%A2%D8%AE%D9%88%D9%86%D8%AF%20%D8%AE%D8%B1%D8%A7%D8%B3%D8%A7%D9%86%DB%8C> در گوگل هم سرچ کنید حتما پیدا می کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره باید این سؤال را از خود بپرسیم که آیا در زمان غیبت باید راضی به حاکمیت طاغوت باشیم یا تلاش کنیم حاکمیت الهی و اسلامی داشته باشیم. موفق باشید